

Gülümsemeyi Çok Özledim Bayım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Ekim 2021

Düşlerim terli: gerçeklerin neminde büyüyen bir yaprağım ben ve naylondan terliklerim ve parmak arası yalnızlığımla avunuyorum, göğün gürültüsüne karışan sesim ve semada büyüdüğünü biliyorum aşkın izdivacında tek tanık da kuşlar ve melekler.

Hacedildi ruhum

Ben ki yedieminde unutulmuş bir düş'üm bayım

Sizin hiç düşmediğiniz aşkın da kahramanı

Gecenin koynunda saklanan bir ışık gibi

Gözümü alan elası gözlerinizin

Yoksa koyu kahve miydi içtiğim?

Hani aşkın telaffuzunda tanık gelen bir gölgeden öte

Kıymet bilmez ahvalimden yana derdim

İştigal ettiğimse mevsim ve nemi günün...

Bazen sağalttığım acılar

Genelde soyutlandığım

Ben bir parantezim, bayım:

Kendine açılıp kapanan

Peçesinde gizin

Pençelerini geçiren delişmen gücün

Tek tanığı

Ve işte başa aldım bu masalı

Oysaki öykünmemiştim ben yalnızlığa

Öldürdüğüm nefsim

Üç beş de dünde kalan leşin kokusu mu sindi üstüme?

Ah, bayım üstüme alınmıyorum

Sağ elin verdiğini görmezken solum

Bir de insan solundan kalkıp da başladı mı gününe...

Sol anahtarıdır içimin çekmecesinin gizli sevdiği

Gizin ölçümü iken aşk ve hüznün

Çemkiren iblis ve soytarı gölgeler

Kaçışan içime eli maşalı sözcükler

Ah, nazenin yüreğim

Koynumda büyüttüğüm yılanların da annesiyim madem

Bunca zaman
Tükenen sözcükler
Dilime pelesenk bir türkünün güttüğü
Hangi öyküyüm ben hangi güfte hangi beste?

Eş güdümlü bir mermi gibi
Bacağıma sıktığım son kurşun
Yoksa koşarken yıkılmazdım yere
Yığınla aşk ve hatıra
Günyüzü görmeyeli ne çok gece geçti
Geçkin rüzgâr sana sevdalı
Geçimsiz varlığım güne aykırı
Bir redif olsam ne ki?
Bir diyetse ödediğim
Açlığın hatta susuzluğun önemli olmadığı
Bir yaşanmışlıktan da öte.

İçime yapan yağmurun bakiyesidir
Sele teslim olduğum
Bir yitim
Ne bataklık ne atak
Su alan umut tek nem
Sevdiğim kadar da dürüst ve pürü pak
Bir gönül ki benimki
Gönül koymasın asla bana hiç kimse
Ne de olsa gönlümdeki bülbülle iştiğalim bir ömür
Bazen hazana denk düştüğüm
Belki de kırık dalı o gülün
Gülümsemeyi çok özledim, bayım
Öznemse hüznün ve güzün
Arka bahçesi
Kefil olduğum kadar varlığıma
Sadık kaldığım bu imkânsız aşka
Ördüğüm heceler ne ki söylemediklerimin yanında?